

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2011/92/EU,

annettu 13 päivänä joulukuuta 2011,

tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista

(kodifikaatio)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen vuoksi kodifioitava.

(2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan mukaisesti unionin ympäristöpolitiikka

perustuu ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteille, joiden mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä ja ympäristövahingot olisi torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava. Ympäristöön kohdistuvat vaikutukset olisi otettava huomioon mahdollisimman aikaisessa vaiheessa kaikessa teknisessä suunnittelussa ja päätöksenteossa.

(3) Erityisesti arvioinnin kohteena olevien hankkeiden suunnittelijoiden pääasiallisia velvoitteita ja arvioinnin sisältöä koskevat ympäristövaikutusten arvioinnin periaatteet olisi yhdenmukaistettava. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tiukempia sääntöjä ympäristön suojelemiseksi.

(4) Toisaalta on tarpeen toteuttaa yksi unionin ympäristönsuojelua ja elämänlaatua koskevista tavoitteista.

(5) Unionin ympäristölainsäädäntöön sisältyy säännöksiä, joiden nojalla viranomaiset ja muut elimet voivat tehdä päätöksiä, joilla voi olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön sekä ihmisten terveyteen ja hyvinvointiin.

(6) Olisi vahvistettava ympäristövaikutusten arvioinnin yleisiä periaatteita tavoitteena täydentää ja yhtenäistää merkittäviä ympäristövaikutuksia todennäköisesti aiheuttavien yksityisten ja julkisten hankkeiden suunnittelua sääntelevät lupamenettelyt.

(7) Todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia aiheuttavia julkisia ja yksityisiä hankkeita varten olisi myönnettävä lupa ainoastaan hankkeiden merkittävien ympäristövaikutusten arvioinnin jälkeen. Tämä arviointi olisi suoritettava hankkeen toteuttajan toimittamien asianmukaisten tietojen perusteella, joita tarvittaessa viranomaiset ja myös yleisö, jota hanke saattaa koskea, voivat täydentää.

⁽¹⁾ EUVL C 248, 25.8.2011, s. 154.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. syyskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. marraskuuta 2011.

⁽³⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä VI oleva A osa.

- (8) Tietynlaisilla hankkeilla on merkittäviä vaikutuksia ympäristöön, ja nämä hankkeet olisi pääsääntöisesti arvioitava järjestelmällisesti.
- (9) Muunlaisilla hankkeilla ei välttämättä ole merkittäviä ympäristövaikutuksia kaikissa tapauksissa, ja nämä hankkeet on arvioitava silloin, kun jäsenvaltiot katsovat, että niillä todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.
- (10) Jäsenvaltiot voivat asettaa raja-arvoja tai valintaperusteita sen määrittämiseksi, mitkä hankkeet on arvioitava niiden ympäristövaikutusten merkittävyyden perusteella. Jäsenvaltioiden ei tapauskohtaisesti tarvitsisi tarkastella hankkeita, jotka alittavat raja-arvot tai jotka eivät täytä valintaperusteita.
- (11) Asettaessaan tällaisia raja-arvoja tai valintaperusteita tai tarkastellessaan hankkeita tapauskohtaisesti sen määrittämiseksi, mitkä hankkeet on arvioitava merkittävien ympäristövaikutustensa perusteella, jäsenvaltioiden on otettava huomioon tässä direktiivissä säädetyt asiaankuuluvat arviointiperusteet. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioilla on parhaat edellytykset soveltaa näitä perusteita yksittäisiin tapauksiin.
- (12) Arvioitavien hankkeiden osalta olisi koottava tietyt vähimmäistiedot itse hankkeesta ja sen vaikutuksista.
- (13) On aiheellista vahvistaa menettely, jolla hankkeen toteuttajan on mahdollista saada toimivaltaisilta viranomaisilta lausunto ympäristövaikutusten arviointia varten laadittavien ja toimitettavien tietojen sisällöstä ja laajuudesta. Jäsenvaltiot voivat tätä menettelyä noudattaen vaatia hankkeen toteuttajaa esittämään muun muassa vaihtoehtoja hankkeille, joita varten tämä aikoo esittää hakemuksen.
- (14) Hankkeen ympäristövaikutukset olisi arvioitava ottaen huomioon pyrkimykset suojella ihmisten terveyttä, parantaa elämisen laatua paremman ympäristön avulla, varmistaa lajien monimuotoisuuden säilyminen ja ylläpitää luonnon uusiutumiskyky elämän perusvoimavarana.
- (15) On suotavaa vahvistaa tiukempia rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointia koskevia säännöksiä kansainvälisen kehityksen huomioonottamiseksi. Euroopan yhteisö allekirjoitti 25 päivänä helmikuuta 1991 valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arviointia koskevan yleissopimuksen ja ratifioi tämän 24 päivänä kesäkuuta 1997.
- (16) Yleisön tehokas osallistuminen päätöksentekomenettelyyn mahdollistaa sen, että yleisö voi ilmaista ja päätöksentekijät voivat ottaa huomioon mielipiteet ja huolenaiheet, joilla voi olla merkitystä itse päätöksiin, mikä puolestaan lisää päätöksenteon vastuullisuutta ja avoimuutta sekä yleisön tietoisuutta ympäristökysymyksistä ja tukea tehdyille päätöksille.
- (17) Sen vuoksi olisi lisättävä yleisön osallistumista, mukaan lukien yhdistykset, järjestöt ja ryhmät, erityisesti valtioista riippumattomat järjestöt, jotka edistävät ympäristönsuojelua, myös edistämällä yleisölle annettavaa ympäristökasvatusta.
- (18) Euroopan yhteisö allekirjoitti 25 päivänä kesäkuuta 1998 Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen tiedon saannista, yleisön osallistumis-oikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja viellepano-oikeudesta ympäristöasioissa, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', ja ratifioi tämän 17 päivänä helmikuuta 2005.
- (19) Århusin yleissopimuksen tavoitteisiin kuuluu pyrkimys taata, että yleisö voi osallistua päätöksentekoon ympäristöasioissa tarkoituksena osaltaan suojella oikeutta elää yksilön terveyden ja hyvinvoinnin kannalta riittävän laadukkaassa ympäristössä.
- (20) Århusin yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään yleisön osallistumisesta päätöksiin, jotka liittyvät yleissopimuksen liitteessä I lueteltuihin toimiin tai muihin toimiin, joita ei ole lueteltu liitteessä mutta joilla voi olla merkittäviä ympäristövaikutuksia.
- (21) Århusin yleissopimuksen 9 artiklan 2 ja 4 kohdassa määrätään mahdollisuudesta panna tuomioistuimessa tai muussa elimessä vireille menettely sellaisten päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuuden uudelleen tutkimiseksi, jotka kuuluvat yleisön osallistumista koskevien yleissopimuksen 6 artiklan määräysten soveltamisalaan.
- (22) Tätä direktiiviä ei kuitenkaan tule soveltaa hankkeisiin, joista on yksityiskohtaisesti säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, kun tämän direktiivin tavoitteet, mukaan luettuna tietojen antaminen, on otettu huomioon säätämismenettelyssä.
- (23) Lisäksi poikkeustapauksissa saattaa olla tarkoituksenmukaista olla soveltamatta yksittäiseen hankkeeseen tässä direktiivissä säädettyä arviointimenettelyä kuitenkin niin, että komissiolle sekä yleisölle, jota asia koskee, toimitetaan asianmukaiset tiedot hankkeesta.
- (24) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

- (25) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä V olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee sellaisten julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'hankkeella':

— rakennustyön tai muun laitoksen tai suunnitelman toteuttamista,

— muuta luonnonympäristöön ja maisemaan kajoamista mukaan lukien maaperän luonnonvarojen hyödyntäminen;

b) 'hankkeen toteuttajalla' yksityistä hanketta varten tarvittavan luvan hakijaa tai julkista viranomaista, joka on tehnyt aloitteen hankkeesta;

c) 'luvalla' toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten päätöstä, joka oikeuttaa hankkeen toteuttajan ryhtymään hankkeen toteuttamiseen;

d) 'yleisöllä' yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka, kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti, näiden yhteenliittymiä, järjestöjä tai ryhmiä;

e) 'yleisöllä, jota asia koskee', yleisöä, johon 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöä koskevat päätöksentekomenettelyt vaikuttavat tai todennäköisesti vaikuttavat, taikka yleisöä, jonka etua ne koskevat; tämän määritelmän mukaisesti katsotaan, että asia koskee ympäristönsuojelua edistävien ja kansallisen lainsäädännön mahdolliset vaatimukset täyttävien valtiosta riippumattomien järjestöjen etua;

f) 'toimivaltaisella viranomaisella tai toimivaltaisilla viranomaisilla' jäsenvaltioiden tämän direktiivin perusteella syntyneiden velvoitteiden toteuttamista varten nimeämää yhtä tai useampaa viranomaista.

3. Jäsenvaltiot voivat, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, tapauskohtaisesti päättää olla soveltamatta tätä

artiklaa maanpuolustustarkoituksia palveleviin hankkeisiin ja ohjelmiin, jos ne katsovat, että sen soveltaminen vaikuttaisi haitallisesti näihin tarkoituksiin.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta hankkeisiin, joista on yksityiskohtaisesti säädetty erityisellä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvalla säädöksellä, kun tämän direktiivin tavoitteet, mukaan lukien tietojen antaminen, on otettu huomioon säätämismenettelyssä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ennen luvan myöntämistä hankkeet, joilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, alistetaan lupamenettelyyn ja että niiden vaikutukset arvioidaan. Nämä hankkeet määritellään 4 artiklassa.

2. Ympäristövaikutusten arviointi voidaan liittää jäsenvaltioissa voimassa oleviin hankkeita koskeviin lupamenettelyihin tai, jos se ei ole mahdollista, muihin menettelyihin tai tämän direktiivin tavoitteen täyttämiseksi perustettaviin menettelyihin.

3. Jäsenvaltiot voivat huolehtia siitä, että yhdellä menettelyllä täytetään tämän direktiivin ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15 päivänä tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY⁽¹⁾ vaatimukset.

4. Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa olla kokonaan tai osittain soveltamatta tiettyyn hankkeeseen tämän direktiivin säännöksiä, tämän kuitenkin rajoittamatta 7 artiklan säännösten soveltamista.

Tällaisessa tapauksessa jäsenvaltioiden on:

a) tutkittava, onko jokin muu arviointimuoto sopiva;

b) asetettava yleisön, jota asia koskee, saataville a alakohdassa tarkoitetuilla muilla arviointimuodoilla saadut tiedot, vapauttamispäätöstä koskevat tiedot sekä vapauttamisen perusteet;

c) annettava komissiolle tiedoksi ennen luvan myöntämistä tehdyn vapauttamispäätöksen perustelut ja liitettävä siihen, tarvittaessa, omille kansalaisille annetut tiedot.

Komissio välittää saamansa asiakirjat välittömästi muille jäsenvaltioille tiedoksi.

Komissio antaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.

3 artikla

Ympäristövaikutusten arvioinnilla tunnistetaan, kuvataan ja arvioidaan tarkoituksenmukaisella tavalla, kussakin yksittäistapauksessa ja 4–12 artiklan mukaisesti hankkeen suorat ja välilliset vaikutukset seuraaviin tekijöihin:

- a) ihmisiin, eläimiin ja kasveihin;
- b) maaperään, veteen, ilmaan, ilmastoon ja maisemaan;
- c) kiinteään ja irtaimeen omaisuuteen ja kulttuuriperintöön;
- d) a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden vuorovaikutukseen.

4 artikla

1. Jollei 2 artiklan 4 kohdassa säädetystä muuta johdu, liitteessä I luetellut hankkeet arvioidaan 5–10 artiklan mukaisesti.

2. Jollei 2 artiklan 4 kohdassa säädetystä muuta johdu, jäsenvaltioiden on määritettävä liitteessä II lueteltujen hankkeiden osalta, arvioidaanko tämä hanke 5–10 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltioiden on määritettävä tämä:

- a) tapauskohtaisesti selvittämällä;

tai

- b) jäsenvaltioiden asettamien raja-arvojen tai valintaperusteiden avulla.

Jäsenvaltiot voivat päättää molempien a ja b alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisesta.

3. Tutkittaessa hankkeita tapauskohtaisesti tai vahvistettaessa raja-arvoja tai valintaperusteita 2 kohdan soveltamiseksi, liitteessä III vahvistetut kyseistä hanketta koskevat olennaiset arviointiperusteet on otettava huomioon.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisten viranomaisten 2 kohdan mukaisesti tekemä päätös on kansalaisten saatavilla.

5 artikla

1. Niiden hankkeiden osalta, joiden ympäristövaikutukset on 4 artiklan mukaan arvioitava tämän artiklan ja 6–10 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että hankkeen toteuttaja toimittaa asianmukaisessa muodossa liitteessä IV tarkemmin yksilöidyt tiedot silloin, kun:

- a) jäsenvaltiot pitävät tietoja tärkeinä lupamenettelyn tietyssä vaiheessa sekä tietyn hankkeen tai hanketyypin erityisluonteen ja todennäköisesti vaikutuksen kohteena olevan ympäristön piirteiden vuoksi;

- b) jäsenvaltiot katsovat, että hankkeesta vastaava voidaan kohdella velvoittaa kokoamaan nämä tiedot ottaen huomioon muun muassa sen hetkinen tietämys ja arviointimenetelmät.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltainen viranomainen antaa lausunnon tiedoista, jotka hankkeesta vastaavan on 1 kohdan mukaisesti toimitettava, jos hankkeesta vastaava sitä pyytää ennen lupahakemuksen jättämistä. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava hankkeesta vastaavaa ja 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia, ennen kuin se antaa lausuntonsa. Se, että viranomainen on antanut tämän kohdan mukaisesti lausunnon, ei estä sitä myöhemmin pyytämästä hankkeesta vastaavaa toimittamaan lisätietoja.

Jäsenvaltiot voivat vaatia toimivaltaisia viranomaisia antamaan tällaisen lausunnon riippumatta siitä, pyytääkö hankkeesta vastaava sitä.

3. Hankkeesta vastaavan 1 kohdan mukaisesti toimittamissa tiedoissa on oltava ainakin:

- a) kuvaus hankkeesta, joka sisältää tiedot hankkeen sijainnista, suunnitelmasta ja laajuudesta;
- b) kuvaus merkittävien haitallisten vaikutusten välttämiseksi, vähentämiseksi ja, jos mahdollista, parantamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä;
- c) tarvittavat tiedot niiden olennaisten ympäristövaikutusten tunnistamiseksi ja arvioimiseksi, joita hanke todennäköisesti aiheuttaa;
- d) selostus hankkeesta vastaavan tutkimista tärkeimmistä vaihtoehdoista ja tiedot hänen valintaansa vaikuttaneista pääasiallisista syistä ottaen huomioon ympäristövaikutukset;
- e) yleistajuinen yhteenveto a–d alakohdassa tarkoitetuista tiedoista.

4. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että kaikki viranomaiset, joilla on hallussaan olennaista tietoa, erityisesti 3 artiklan osalta, pitävät sen hankkeesta vastaavan saatavilla.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niille ympäristöasioista vastaaville viranomaisille, joita hanke todennäköisesti koskee, annetaan mahdollisuus ilmaista kantansa hankkeen toteuttajan toimittamien tietojen ja lupahakemuksen osalta. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä ne viranomaiset, joita asiassa on kuultava, joko yleisesti tai tapauskohtaisesti. Näille viranomaisille on toimitettava 5 artiklan mukaisesti saadut tiedot. Jäsenvaltioiden tehtävänä on vahvistaa yksityiskohtaiset menettelyt kuulemista varten.

2. Yleisölle on ilmoitettava joko julkisin ilmoituksin tai muin asianmukaisin tavoin, kuten sähköisin viestimin milloin mahdollista, seuraavat seikat 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ympäristöä koskevien päätöksentekomenettelyjen varhaisessa vaiheessa ja viimeistään heti, kun tiedot voidaan kohtuudella antaa:

- a) lupahakemus;
- b) tieto siitä, että hankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelyä ja, tarvittaessa, että siihen sovelletaan 7 artiklaa;
- c) yksityiskohtaiset tiedot toimivaltaisista viranomaisista, jotka vastaavat päätöksenteosta, joilta voi saada asiaa koskevia tietoja ja joille huomautukset tai kysymykset voidaan esittää, sekä yksityiskohtaiset tiedot määräajoista huomautusten tai kysymysten esittämiseksi;
- d) mahdollisten päätösten luonne tai päätösluonnos, jos sellainen on;
- e) ilmoitus 5 artiklan mukaisesti saadun tiedon saatavilla olosta;
- f) milloin, missä ja miten asiaa koskevat tiedot annetaan saataville;
- g) yksityiskohtaiset tiedot menettelyistä tämän artiklan 5 kohdan mukaista yleisön osallistumista varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön, jota asia koskee, saataville annetaan kohtuullisessa määräajassa:

- a) kaikki 5 artiklan mukaisesti saadut tiedot;
- b) kansallisen lainsäädännön mukaisesti tärkeimmät toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille annetut selvitykset ja ohjeet, kun yleisölle, jota asia koskee, tiedotetaan asiasta tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- c) ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ säännösten mukaisesti muut kuin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä päätöksen kannalta tämän direktiivin 8 artiklan mukaisesti ja jotka annetaan saataville vasta, kun yleisölle, jota asia koskee, on ilmoitettu tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Yleisölle, jota asia koskee, on annettava ajoissa ja tehokkaalla tavalla mahdollisuus osallistua 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristöä koskeviin päätöksentekomenettelyihin ja

sillä on tätä tarkoitusta varten oltava oikeus esittää toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisille viranomaisille huomautuksensa ja mielipiteensä, ennen kuin lupahakemuksesta päätetään, vaihtoehtojen ollessa vielä avoimina.

5. Jäsenvaltioiden on määritettävä yksityiskohtaiset järjestelyt, joita toteutetaan yleisölle tiedottamiseksi (esimerkiksi jakamalla ilmoituksia tietyllä alueella tai ilmoittamalla asiasta paikallisissa sanomalehdissä) sekä yleisön, jota asia koskee, kuulemiseksi (esimerkiksi kirjallisten lausuntojen tai julkisen kuulemisen avulla).

6. On asetettava eri vaiheille kohtuulliset määräajat, joilla mahdollistetaan, että yleisölle tiedottamiseen ja yleisön, jota asia koskee, valmistautumiseen sekä tehokkaaseen osallistumiseen ympäristöä koskevaan päätöksentekoon tämän artiklan mukaisesti jää riittävästi aikaa.

7 artikla

1. Jos jäsenvaltion tiedossa on, että tietyllä hankkeella on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia toisessa jäsenvaltiossa, tai jos jäsenvaltio, johon todennäköisesti kohdistuu merkittävä vaikutus, niin vaatii, sen jäsenvaltion, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa, on toimitettava sille jäsenvaltiolle, johon vaikutus kohdistuu, mahdollisimman pian ja viimeistään silloin, kun se tiedottaa asiasta omille kansalaisilleen, muun muassa:

- a) kuvaus hankkeesta ja sen ohessa kaikki käytettävissä oleva tieto hankkeen mahdollisesta rajat ylittävästä vaikutuksesta;
- b) tiedot mahdollisesti tehtävän päätöksen luonteesta.

Jäsenvaltion, jonka alueella hanke on tarkoitus toteuttaa, on annettava toiselle jäsenvaltiolle kohtuullinen aika ilmoittaa, haluaako se osallistua 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristövaikutuksia koskeviin päätöksentekomenettelyihin, ja se voi sisällyttää tähän tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

2. Jos jäsenvaltio, jolle toimitetaan tietoja 1 kohdan nojalla, ilmoittaa aikovansa osallistua 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristöä koskeviin päätöksentekomenettelyihin, jäsenvaltion, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa, on lähetettävä, jollei se vielä ole sitä tehnyt, sellaiselle jäsenvaltiolle, johon vaikutus kohdistuu, 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettavat ja 6 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti saataville asetettavat tiedot.

3. Kyseisten jäsenvaltioiden on, siltä osin kuin asia niitä koskee, myös:

- a) huolehdittava siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ovat kohtuullisessa ajassa 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja niiden kansalaisten saatavilla, joita hanke koskee sen jäsenvaltion alueella, johon vaikutus todennäköisesti kohdistuu; ja

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

b) varmistettava, että ennen kuin hankkeelle myönnetään lupa, 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja kansalaisille, joita hanke koskee, annetaan mahdollisuus ilmaista kohtuullisessa ajassa kantansa toimitetuista tiedoista sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella hanke aiotaan toteuttaa.

4. Niiden jäsenvaltioiden, joita hanke koskee, on aloitettava neuvottelut muun muassa hankkeen mahdollisista rajat ylittävistä vaikutuksista ja tällaisten vaikutusten vähentämiseksi tai poistamiseksi suunnitelluista toimenpiteistä, sekä vahvistettava kohtuullinen määräaika neuvottelujen kestolle.

5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat päättää tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä, joiden on oltava sellaisia, että yleisö, jota asia koskee sen jäsenvaltion alueella, johon vaikutus kohdistuu, voi osallistua hanketta koskeviin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ympäristöä koskeviin päätöksentekomenettelyihin tehokkaasti.

8 artikla

Käytyjen neuvottelujen tulokset ja 5, 6 ja 7 artiklan mukaisesti saadut tiedot on otettava huomioon lupamenettelyssä.

9 artikla

1. Kun päätös luvan myöntämisestä tai epäämisestä on tehty, toimivaltaisen viranomaisen tai viranomaisten on tiedotettava asiasta yleisölle asianmukaisten menettelyjen mukaisesti ja saatettava yleisön saataville seuraavat tiedot:

- päätöksen sisältö ja siihen liittyvät ehdot;
- tutkittuaan yleisön, jota asia koskee, ilmaisemat huomautukset ja mielipiteet, päätöksen perusteena olevat tärkeimmät seikat ja näkökohdat, mukaan lukien tiedot yleisön osallistumisprosessista;
- tarvittaessa kuvaus tärkeimmistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on estää, vähentää ja, jos mahdollista, poistaa merkittävät haittavaikutukset.

2. Toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tästä 7 artiklan mukaisesti kuullulle jäsenvaltiolle ja toimitettava sille tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot.

Kuultujen jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisön, jota asia koskee, saataville annetaan asianmukaisella tavalla tiedot niiden omalla alueella.

10 artikla

Tämän direktiivin säännöksillä ei vaikuteta toimivaltaisten viranomaisten velvollisuuteen noudattaa kansallisessa laissa, säännöksissä ja hallinnollisissa määräyksissä sekä vakiintuneessa

oikeuskäytännössä olevia rajoituksia, jotka koskevat liikesalaisuutta, henkinen omaisuus mukaan lukien, ja yleisen edun turvaamista.

Tapauksissa, joissa 7 artiklaa sovelletaan, siinä jäsenvaltiossa, jossa hanketta suunnitellaan, voimassa olevat rajoitukset koskevat tietojen luovuttamista toiselle jäsenvaltiolle ja tietojen vastaanottamista toisesta jäsenvaltiosta.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti siihen yleisöön kuuluville, jota asia koskee ja:

- joiden etua asia riittävästi koskee tai vaihtoehtoisesti;
- jotka väittävät oikeuksiensa heikentyvän, jos jäsenvaltion hallintolainkäyttöä koskevassa säännöstössä niin edellytetään,

on mahdollisuus saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä tähän direktiiviin sisältyvien yleisön osallistumista koskevien säännösten soveltamisalaan kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien asiasisällön taikka niihin liittyvien menettelyjen laillisuus uudelleen tutkittavaksi.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä, missä vaiheessa moite päätöksiä, toimia tai laiminlyöntejä vastaan voidaan esittää.

3. Jäsenvaltioiden on määritettävä, mikä muodostaa riittävän edun ja oikeuden heikentymisen, tavoitteenaan antaa yleisölle, jota asia koskee, laaja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus. Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimukset täyttävien valtioista riippumattomien järjestöjen edun katsotaan olevan tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla riittävä. Niillä katsotaan myös olevan oikeuksia, joita on mahdollista loukata tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

4. Tämän artiklan säännökset eivät estä mahdollisuutta, että hallinnollinen viranomainen alustavasti tutkii asian uudelleen, eivätkä ne vaikuta vaatimukseen hallinnollisten muutoksenhakumenettelyjen loppuunsaattamisesta, ennen kuin asia saatetaan tuomioistuimen tutkittavaksi, silloin kun kansallisessa lainsäädännössä on tällainen vaatimus.

Kyseisen menettelyn on oltava oikeudenmukainen, tasapuolinen ja nopea, eikä se saa olla niin kallis, että se olisi esteenä menettelyyn osallistumiselle.

5. Tämän artiklan säännösten tehostamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle annetaan käytännön tietoja mahdollisuudesta turvautua hallinnollisiin ja tuomioistuimessa tapahtuviin muutoksenhakumenettelyihin.

12 artikla

1. Jäsenvaltiot ja komissio luovuttavat toisilleen tietoja tämän direktiivin soveltamisesta saaduista kokemuksista.

2. Jäsenvaltioiden on erityisesti annettava komissiolle tiedoksi kaikki vahvistetut valintaperusteet ja/tai raja-arvot, jotka vaikuttavat kyseisten hankkeiden valintaan 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Tämän tietojen toimittamisen perusteella komissio tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarvittaessa täydentäviä ehdotuksia sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan riittävän yhteensovitetusti.

13 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

14 artikla

Kumotaan direktiivi 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä V olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta

noudattaa liitteessä V olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

15 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 13 päivänä joulukuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. SZPUNAR

LIITE I

HANKKEET, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

1. Öljynjalostamot (lukuun ottamatta yrityksiä, jotka jalostavat raakaöljystä ainoastaan voiteluaineita) sekä laitokset, jotka kaasuttavat tai nesteyttävät kivihiiltä tai öljyliusketta vähintään 500 tonnia päivässä.
2. a) Lämpövoimalaitokset ja muut polttolaitokset, joiden lämmöntuotto on vähintään 300 megawattia;
b) Ydinvoimalaitokset ja muut ydinreaktorit mukaan lukien näiden laitosten tai reaktoreiden purkaminen tai käytöstä poistaminen ⁽¹⁾ (lukuun ottamatta halkeamis- ja hyötämiskelpoisten aineiden tuotantoon ja konversioon tarkoitettuja tutkimuslaitoksia, joiden suurin jatkuva lämpöteho ei ylitä yhtä kilowattia).
3. a) Laitokset, joissa jälleenkäsitellään säteilytettyä ydinpolttoainetta;
b) Laitokset, jotka on suunniteltu
 - i) ydinpolttoaineen tuottamiseen tai isotooppiirikastamiseen,
 - ii) säteilytetyn ydinpolttoaineen tai runsasaktiivisen jätteen käsittelyyn,
 - iii) säteilytetyn ydinpolttoaineen loppusijoitukseen,
 - iv) ainoastaan radioaktiivisen jätteen loppusijoittamiseen,
 - v) ainoastaan säteilytettyjen ydinpolttoaineiden tai radioaktiivisen jätteen varastointiin muualla kuin tuotantopaikassa (suunniteltu pitemmäksi ajaksi kuin 10 vuodeksi).
4. a) Valuraudan ja teräksen alkusulatukseen tarkoitettut laitokset;
b) Laitokset, joissa tuotetaan ei-rautaraakametalleja malmista, rikasteista tai sekundaarisista raaka-aineista metallurgisilla, kemiallisilla tai elektrolyttisillä menetelmillä.
5. Asbestin louhinta sekä laitokset, joissa käsitellään ja muunnetaan asbestia tai asbestia sisältäviä tuotteita, jos niissä tuotetaan: asbestisementistä valmistettuja lopputuotteita yli 20 000 tonnia vuodessa; asbestia kitkapintamateriaalissa sisältäviä lopputuotteita yli 50 tonnia vuodessa; muita tuotteita, joissa käytetään yli 200 tonnia asbestia vuodessa.
6. Kemianteollisuuden laitoskombinaatit eli laitokset, joissa valmistetaan teollisessa mittakaavassa aineita kemiallisilla muuntoprosesseilla, joissa on useita yksiköjä yhdessä toiminnallisesti toisiinsa liitettyinä ja joissa tuotetaan
 - a) orgaanisia peruskemikaaleja;
 - b) epäorgaanisia peruskemikaaleja;
 - c) fosfori-, typpi- tai kaliumpohjaisia (yksi- tai moniravinteisia) lannoitteita;
 - d) perusaineita kasvinsuojelu- tai eliöntorjunta-aineisiin;
 - e) perusaineita farmaseuttisiin tuotteisiin kemiallisella tai biologisella menetelmällä;
 - f) räjähdysaineita.

⁽¹⁾ Ydinvoimalaitokset ja muut ydinreaktorit lakkaavat olemasta tällaisia laitoksia, kun kaikki ydinpolttoaine ja muut radioaktiivisesti saastuneet elementit on pysyvästi poistettu laitosalueelta.

7. a) Kaukoliikenteen rautateiden sekä lentokenttien⁽¹⁾ rakentaminen, kun pääkiitorata on vähintään 2 100 metriä pitkä;
- b) Moottoriteiden ja moottoriliikenneteiden⁽²⁾ rakentaminen;
- c) Vähintään nelikaistaisen uuden tien rakentaminen tai kaksikaistaisen tai sitä kapeamman tien uudelleenlinjaus ja/tai leventäminen siten, että tiestä tulee vähintään nelikaistainen, jos tällainen yhtäjaksoinen uusi tie tai uudelleenlinjattu ja/tai levennetty tien osa on vähintään 10 kilometrin pituinen.
8. a) Sisävesiväylät ja sisävesiliikenteen satamat suuremmille kuin 1 350 tonnin aluksille;
- b) Kauppasatamat, rannassa kiinni olevat lastaus ja purkulaiturit ja ulkosatamat (lukuun ottamatta lauttalaitureita), joihin pääsevät yli 1 350 tonnin alukset.
9. Ongelmajätteiden käsittelylaitokset, joissa jätteet poltetaan, käsitellään kemiallisesti, siten kuin on määritelty jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY⁽³⁾ liitteessä I, otsakkeen D9 alla, tai sijoitetaan kaatopaikalle, siten kuin mainitun direktiivin 3 artiklan 2 alakohdassa on määritelty.
10. Muut kuin ongelmajätteiden käsittelylaitokset, joissa jätteet poltetaan tai käsitellään kemiallisesti, kuten on määritelty direktiivin 2008/98/EY liitteessä I, otsakkeen D9 alla, ja joiden kapasiteetti on yli 100 tonnia päivässä.
11. Pohjaveden ottamot tai tekopohjaveden muodostamisjärjestelmät, jos vettä otetaan tai muodostetaan vähintään 10 miljoonaa kuutiometriä vuodessa.
12. a) Laitokset vesivarojen siirtämiseksi vesistöalueelta toiselle, kun siirron tarkoituksena on ehkäistä mahdollista vedenpuutetta ja siirron määrä on yli 100 miljoonaa kuutiometriä vuodessa;
- b) Kaikissa muissa tapauksissa laitokset vesivarojen siirtämiseksi vesistöalueelta toiselle, kun vesistön, josta vettä otetaan, usean vuoden ajalta laskettu keskivirtaama on yli 2 000 miljoonaa kuutiometriä vuodessa ja siirretty vesimäärä on yli 5 prosenttia tästä virtaamasta.
- Kummassakaan tapauksessa mukaan ei lueta juomaveden siirtoa putkissa.
13. Jätevedenpuhdistamot, joiden kapasiteetti on yli 150 000 asukasvastinelukua, siten kuin on määritelty yhdyskunta-jätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY⁽⁴⁾ 2 artiklan 6 kohdassa.
14. Raakaöljyn ja maakaasun kaupallinen tuotanto, kun raakaöljyn tuotanto ylittää 500 tonnia päivässä ja kaasuntuotanto 500 000 m³ päivässä.
15. Padot ja muut laitokset, joilla padotaan tai varastoidaan vettä pysyvästi, kun padottu tai varastoitu uusi vesimäärä tai vesimäärän lisäys on yli 10 miljoonaa kuutiometriä.
16. Putket, joiden halkaisija on yli 800 mm ja pituus yli 40 km ja jotka on tarkoitettu
- a) kaasun, öljyn ja kemikaalien siirtoihin;
- b) hiilidioksidivirtojen siirtoihin geologista varastointia varten, mukaan luettuina niihin liittyvät paineenkorotusaset.
17. Kanalat ja sikalat, joissa kasvatetaan yli
- a) 85 000 kananpoikaa tai 60 000 kanaa,
- b) 3 000 sikaa (paino yli 30 kg); tai
- c) 900 emakkoa.

⁽¹⁾ 'Lentokentällä' tarkoitetaan tässä direktiivissä vuodelta 1944 olevan kansainvälisen siviili-ilmailuliiton perustamisesta tehdyn Chicagon yleissopimuksen mukaista määritelmää lentokentistä (liite 14).

⁽²⁾ 'Moottoriliikennetiellä' tarkoitetaan tässä direktiivissä 15 päivänä marraskuuta 1975 tehdystä Euroopan sopimuksessa liikenteen kansainvälisistä pääväylistä käytettyä määritelmää.

⁽³⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

18. Teollisuuslaitokset, joissa tuotetaan
 - a) massaa puusta tai samanlaisista kuituisista materiaaleista;
 - b) paperia ja kartonkia, kun tuotantokapasiteetti on yli 200 tonnia päivässä.
19. Kivilouhokset ja avokaivokset, joiden pinta-ala on yli 25 hehtaaria, tai turvetuotanto, kun pinta-ala on yli 150 hehtaaria.
20. Jännitteeltään vähintään 220 kV:n ja pituudeltaan yli 15 km:n mittaisten maanpäällisten voimajohtojen rakentaminen.
21. Raakaöljyn, petrokemian tuotteiden tai muiden kemikaalien varastot, joiden kapasiteetti on vähintään 200 000 tonnia.
22. Hiilidioksidin geologisesta varastoinnista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/31/EY ⁽¹⁾ tarkoitettut varastointipaikat.
23. Direktiivin 2009/31/EY mukaiset laitokset, jotka on tarkoitettu hiilidioksidivirtojen talteenottoon geologista varastointia varten tämän liitteen soveltamisalaan kuuluvista laitoksista tai joissa talteen otetun hiilidioksidin kokonaismäärä on vähintään 1,5 megatonnia vuodessa.
24. Kaikki muutokset tai laajennukset tässä liitteessä lueteltuihin hankkeisiin, jos muutos tai laajennus itsessään vastaa tässä liitteessä mahdollisesti vahvistettuja raja-arvoja.

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114.

LIITE II

HANKKEET, JOITA TARKOITETAAN 4 ARTIKLAN 2 KOHDASSA

1. MAANVILJELYS, METSÄNHOIDO JA VESIVILJELY

- a) Maaseudun maanomistussuhteita muuttavat hankkeet;
- b) Hankkeet viljelemättömän maan tai osaksi luonnontilassa olevien alueiden ottamiseksi voimaperäiseen maatalouskäyttöön;
- c) Maatalouden vesihuoltohankkeet, mukaan lukien kastelu- ja ojitushankkeet;
- d) Metsitys ja metsänhakuut maan käyttötarkoituksen muuttamiseksi;
- e) Karjan tehokasvatukseen tarkoitetut laitokset (muut kuin liitteessä I mainitut);
- f) Kalan tehoviljely;
- g) Merenpohjan kuivatus maa-alueeksi.

2. KAIVANNAISTEOLLISUUS

- a) Kivilouhokset, avokaivokset ja turvetuotanto (muut kuin liitteessä I mainitut);
- b) Maanalainen kaivostoiminta;
- c) Mineraalien otto ruoppaamalla meren- tai joenpohjaa;
- d) Syväkairaukset, erityisesti:
 - i) geotermiset kairaukset,
 - ii) ydinjätteen varastointia varten tehtävät kairaukset,
 - iii) vesivarojen hyödyntämiseen tähtäävät kairaukset,lukuun ottamatta maaperän stabiilisuustutkimuksia varten tehtäviä kairauksia;
- e) Maanpäälliset kivihiilen, raaka-öljyn, maakaasun ja malmien sekä öljyliuskeen käsittelyyn tarkoitetut teollisuuslaitokset.

3. ENERGIATEOLLISUUS

- a) Sähkön, höyryn ja kuuman veden teolliset tuotantolaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut);
- b) Kaasun, höyryn ja kuuman veden siirrossa tarvittavat tuotanto- ja jakelulaitokset sekä sähkön siirto ilmaaapeleilla (muut kuin liitteessä I mainitut);
- c) Maakaasun varastointi maan päällä;
- d) Palavien kaasujen varastointi maan alla;
- e) Fossiilisten polttoaineiden varastointi maan päällä;
- f) Kivi- ja ruskohiilen teollinen puristetutuotanto;
- g) Radioaktiivisen jätteen käsittely- ja varastointilaitokset (jollei niitä ole mainittu liitteessä I);
- h) Vesivoimalaitokset;
- i) Tuulivoimalat;

- j) Direktiivin 2009/31/EY mukaiset laitokset, jotka on tarkoitettu hiilidioksidivirtojen talteenottoon geologista varastointia varten laitoksista, jotka eivät kuulu tämän direktiivin liitteen I soveltamisalaan.

4. METALLITEOLLISUUS

- a) Laitokset, joissa valmistetaan raakarautaa tai terästä (alku- tai jalostussulatus) mukaan lukien jatkuva valu;
- b) Laitokset, joissa prosessoidaan rautametalleja:
- i) kuumavalsaamot,
 - ii) pajat ja takomot,
 - iii) suojaavien kuumapinnoitteiden teko;
- c) Rautametallisulatot;
- d) Laitokset, joissa sulatetaan ja myös seostetaan ei-rautametalleja, ei kuitenkaan jalometalleja, mutta mukaan lukien regeneroidut tuotteet (jalostus, sulattovalu ja niin edelleen);
- e) Metallien ja muovimateriaalien pintakäsittelylaitokset, joissa käytetään elektrolyysiä tai kemiallista prosessia;
- f) Moottoriajoneuvojen valmistus ja kokoonpano sekä moottoriajoneuvojen moottorien valmistus;
- g) Telakat;
- h) Lentokoneiden valmistus- ja korjauslaitokset;
- i) Rautatiekaluston valmistus;
- j) Räjyhtysliittäminen;
- k) Metallimalmien pasutus- ja sintrauslaitokset.

5. MINERAALITEOLLISUUS

- a) Koksasuunit (kivihiilen pyrolyysi);
- b) Sementtitehtaat;
- c) Laitokset, joissa tuotetaan asbestia ja valmistetaan asbestipohjaisia tuotteita (muut kuin liitteessä I mainitut);
- d) Laitokset, joissa valmistetaan lasia tai lasivillaa;
- e) Laitokset, joissa sulatetaan mineraaleja, mukaan lukien mineraalikulitujen valmistus;
- f) Keraamisten tuotteiden valmistus polttamalla, erityisesti kattotiilet, tiilet, tulenkestävät tiilet, laatat, kivitavara tai posliini.

6. KEMIANTEOLLISUUS (MUUT KUIN LIITTEESSÄ I MAINITUT)

- a) Puolivalmisteiden käsittely ja kemikaalien tuotanto;
- b) Torjunta-aineiden, farmaseuttisten tuotteiden, maalien ja lakkojen sekä elastomeerien ja peroksidien tuotanto;
- c) Öljyn sekä petrokemiallisten ja muiden kemiallisten tuotteiden varastointirakenteet.

7. ELINTARVIKETEOLLISUUS

- a) Kasvi- ja eläinöljyjen ja -rasvojen valmistus;
- b) Eläin- ja kasvituotteiden pakkaaminen ja purkittaminen;

- c) Meijerituotteiden valmistus;
- d) Oluenpano ja mallastus;
- e) Sokerileipomotuotteiden ja siirapin valmistus;
- f) Teurastamot;
- g) Teollinen tärkkelyksen valmistus;
- h) Kalajauho- ja kalaöljytehtaat;
- i) Sokeritehtaat.

8. TEKSTIILI-, NAHKA-, PUU- JA PAPERITEOLLISUUS

- a) Paperi- ja kartonkitehtaat (muut kuin liitteessä I mainitut);
- b) Kuitujen tai tekstiilien esikäsittely- (kuten pesu, valkaisu ja merserointi) tai värjäyslaitokset;
- c) Vuotien ja nahkojen parkituslaitokset;
- d) Selluloosan jalostus- ja tuotantolaitokset.

9. KUMITEOLLISUUS

Elastomeeripohjaisten tuotteiden valmistus ja käsittely.

10. PERUSRAKENNEHANKKEET

- a) Teollisuusaluerakentaminen;
- b) Kaupunkirakentaminen mukaan lukien ostoskeskusten ja paikoitusalueiden rakentaminen;
- c) Rautateiden ja yhdistettyjen kuljetusten uudelleenlastauksessa tarvittavien laitteiden sekä yhdistettyjen kuljetusten väli- tai pääteasemien rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut);
- d) Lentokenttien rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut);
- e) Teiden, satamien – mukaan lukien kalasatamat – ja satamalaitteiden rakentaminen (muut kuin liitteessä I mainitut);
- f) Sisävesiväylän (muut kuin liitteessä I mainitut) rakentaminen sekä kanavointi- ja tulvasuojelurakenteet;
- g) Padot ja muut laitokset veden patoamista tai pitkäaikaista varastoinnista varten (muut kuin liitteessä I mainitut);
- h) Raitiotiet, maan pinnalla tai maan alla kulkevat radat, ilmaradat tai vastaavat erikoisradat, joita käytetään yksinomaan tai pääasiassa matkustajaliikenteeseen;
- i) Öljy- ja kaasuputkistot sekä hiilidioksidivirtojen siirtoihin geologista varastointia varten tarkoitetut putket (ei koske liitteen I mukaisia hankkeita);
- j) Veden kaukosiirtoon tarkoitetut johdot;
- k) Eroosion estämiseksi rannikolle tehdyt rakenteet ja vesirakennustyöt, joilla rannikkoa voidaan muuttaa rakentamalla esimerkiksi penkereitä, aallonmurtajia, rantapatoja ja muita tulvimisen torjumiseksi tarkoitettuja töitä, lukuun ottamatta tällaisten rakenteiden ylläpito- ja jälleenrakennustöitä;
- l) Pohjaveden ottamot tai tekopohjaveden muodostamisjärjestelmät, joita ei ole mainittu liitteessä I;
- m) Laitokset vesivarojen siirtämiseksi vesistöalueelta toiselle ja joita ei ole mainittu liitteessä I.

11. MUUT HANKKEET

- a) Moottoriajoneuvojen pysyvät kilpa- ja koeradat;
- b) Jätteidenkäsittelylaitokset (muut kuin liitteessä I mainitut);
- c) Jäteveden puhdistamot (muut kuin liitteessä I mainitut);
- d) Lietteen läjitysalueet;
- e) Romuraudan varastointi, mukaan lukien romuautot;
- f) Moottorien, turbiinien ja reaktoreiden koestuspenkit;
- g) Keinotekoisten mineraalikuitujen valmistuslaitokset;
- h) Räjähdyksaineiden regenerointi- tai tuhoamislaitokset;
- i) Teurastamot (laitokset, joissa käsitellään raatoja).

12. MATKAILU JA VAPAA-AIKA

- a) Laskettelurinteet, hiihtohissit, köysiradat ja vastaavat rakenteet;
- b) Huvivenesatamat;
- c) Kaupunkialueiden ulkopuolella sijaitsevat lomakylät ja hotellikompleksit sekä vastaavat rakennukset;
- d) Pysyvät leirintä- ja asuntovaunualueet;
- e) Huvipuistot.

- 13. a) Kaikki muutokset tai laajennukset liitteessä I tai tässä liitteessä mainittuihin sellaisiin hankkeisiin, joille on jo myönnetty lupa, jotka on jo toteutettu tai joita parhaillaan toteutetaan, jos muutoksesta tai laajennuksesta voi olla merkittävää haittaa ympäristölle (muut kuin liitteessä I mainitut muutokset ja korjaukset).
 - b) Liitteessä I mainitut hankkeet, jos niiden tarkoituksena on yksinomaan tai pääasiassa uusien menetelmien tai tuotteiden kehittäminen ja testaaminen, ja jotka eivät kestä kahta vuotta kauemmin.
-

LIITE III

ARVIOINTIPERUSTEET, JOIHIN VIITATAAN 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA

1. HANKKEIDEN OMINAISUUDET

Hankkeiden ominaisuuksia on arvioitava ottaen huomioon erityisesti:

- a) hankkeen koko;
- b) yhteisvaikutus muiden hankkeiden kanssa;
- c) luonnonvarojen käyttö;
- d) jätteiden muodostuminen;
- e) pilaantuminen ja haitat;
- f) onnettomuuksien riski ottaen erityisesti huomioon käytössä olevat aineet tai tekniikat.

2. HANKKEIDEN SIJAINTI

Hankkeiden vaikutusalueella olevan ympäristön herkkyyttä on tarkistettava ottaen huomioon erityisesti:

- a) nykyinen maankäyttö;
- b) alueen luonnonvarojen suhteellinen runsaus, laatu ja uudistumiskyky;
- c) luonnon tietokyky, ottaen erityisesti huomioon seuraavat alueet:
 - i) kosteikot;
 - ii) rannikkoalueet;
 - iii) vuoristo- ja metsäalueet;
 - iv) kansallis- ja luonnonpuistot;
 - v) jäsenvaltioiden lainsäädännössä luokitellut tai suojellut alueet; jäsenvaltioiden luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽¹⁾ ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ perusteella määrittelemät erityiset suojelualueet;
 - vi) alueet, joilla unionin lainsäädännössä vahvistetut ympäristön laatustandardit on jo ylitetty;
 - vii) tiheään asutetut alueet;
 - viii) historiallisesti, kulttuurisesti tai arkeologisesti merkittävät alueet.

3. MAHDOLLISET VAIKUTUKSET

Hankkeiden mahdollisten vaikutusten merkitystä on tarkasteltava 1 ja 2 kohdassa määriteltyjen kriteerien perusteella ja ottaen huomioon erityisesti:

- a) vaikutuksen laajuus (maantieteellisen alueen ja vaikutuksen kohteena olevan väestön koko);
- b) rajojen yli ulottuva vaikutus;
- c) vaikutuksen voimakkuus ja moninaisuus;
- d) vaikutuksen todennäköisyys;
- e) vaikutuksen kesto, taajuus ja palautuvuus.

⁽¹⁾ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

LIITE IV

TIEDOT, JOITA TARKOITETAAN 5 ARTIKLAN 1 KOHDASSA

1. Hankkeen kuvaus, johon sisältyy erityisesti:
 - a) koko hankkeen fyysisten ominaisuuksien kuvaus ja maankäyttötarve rakennus- ja toimintavaiheessa;
 - b) tuotantoprosessien pääasiallisten ominaisuuksien kuvaus, esimerkiksi käytettävien materiaalien luonne ja määrä;
 - c) ehdotetun hankkeen toiminnasta aiheutuvien oletettujen jätteiden ja päästöjen laadun ja määrän arvio (veden, ilman ja maaperän pilaantuminen, meluhaitat, värinä, valo, kuumuus, säteily jne.).
2. Pääpiirteinen esitys hankkeesta vastaavan selvittämistä pääasiallisista toimenpidevaihtoehdoista sekä selvitys valintaan johtaneista syistä, ottaen huomioon ympäristövaikutukset.
3. Kuvaus ehdotetun hankkeen todennäköisten merkittävien vaikutusten kohteena olevan ympäristön tilasta, mukaan lukien erityisesti väestöä, eläimistöä, kasvistoa, maaperää, vettä, ilmaa ja ilmastoa koskevat tekijät, aineelliset arvot kuten arkkitehtoninen ja kulttuurinen perintö, maisema sekä edellä mainittujen tekijöiden keskinäiset vaikutussuhteet.
4. Kuvaus ⁽¹⁾ ehdotetun hankkeen todennäköisesti merkittävistä ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat:
 - a) itse hankkeesta;
 - b) luonnonvarojen käytöstä;
 - c) pilaantumista aiheuttavista päästöistä, haittojen synnystä ja jätteiden hävittämisestä.
5. Hankkeesta vastaavan kuvaus 4 kohdassa tarkoitetuista ympäristövaikutusten arviointiin käytetyistä ennustamismenetelmistä.
6. Kuvaus toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on estää, vähentää ja, jos mahdollista, poistaa merkittävät haitalliset ympäristövaikutukset.
7. Yleistajuinen yhteenveto 1–6 kohdassa mainituista tiedoista.
8. Kuvaus hankkeesta vastaavan havaitsemista vaikeuksista, jotka ovat liittyneet vaadittavien tietojen kokoamiseen (tekniset puutteet tai tietämyksen puute).

⁽¹⁾ Kuvauksen olisi käsitettävä paitsi hankkeen suorat vaikutukset, myös epäsuorat, toissijaiset, kasautuvat, lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin pysyvät ja väliaikaiset, myönteiset ja kielteiset vaikutukset.

LIITE V

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen myöhemmistä muutoksista

(14 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 85/337/ETY
(EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40).

Neuvoston direktiivi 97/11/EY
(EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY
(EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

Ainoastaan 3 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/31/EY
(EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

Ainoastaan 31 artikla

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat määräajat

(14 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä
85/337/ETY	3 päivä heinäkuuta 1988
97/11/EY	14 päivä maaliskuuta 1999
2003/35/EY	25 päivä kesäkuuta 2005
2009/31/EY	25 päivä kesäkuuta 2011

LIITE VI

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 85/337/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	1 artiklan 2 kohta, johdantolause
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, johdantolause	1 artiklan 2 kohdan a alakohta, johdantolause
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, ensimmäinen luettel-makohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohta, ensimmäinen luettel-makohta
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, toinen luettel-makohta	1 artiklan 2 kohdan a alakohta, toinen luettel-makohta
1 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	1 artiklan 2 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	1 artiklan 2 kohdan c alakohta
1 artiklan 2 kohdan viides alakohta	1 artiklan 2 kohdan d alakohta
1 artiklan 2 kohdan kuudes alakohta	1 artiklan 2 kohdan e alakohta
1 artiklan 3 kohta	1 artiklan 2 kohdan f alakohta
1 artiklan 4 kohta	1 artiklan 3 kohta
1 artiklan 5 kohta	1 artiklan 4 kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 2 a kohta	2 artiklan 3 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 4 kohta
3 artiklan johdantolause	3 artiklan johdantolause
3 artiklan ensimmäinen luettel-makohta	3 artiklan a alakohta
3 artiklan toinen luettel-makohta	3 artiklan b alakohta
3 artiklan kolmas luettel-makohta	3 artiklan c alakohta
3 artiklan neljäs luettel-makohta	3 artiklan d alakohta
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohdan johdantolause	5 artiklan 3 kohdan johdantolause
5 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luettel-makohta	5 artiklan 3 kohdan a alakohta
5 artiklan 3 kohdan toinen luettel-makohta	5 artiklan 3 kohdan b alakohta
5 artiklan 3 kohdan kolmas luettel-makohta	5 artiklan 3 kohdan c alakohta
5 artiklan 3 kohdan neljäs luettel-makohta	5 artiklan 3 kohdan d alakohta
5 artiklan 3 kohdan viides luettel-makohta	5 artiklan 3 kohdan e alakohta
5 artiklan 4 kohta	5 artiklan 4 kohta
6 artikla	6 artikla
7 artiklan 1 kohdan johdantokappale	7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale

Direktiivi 85/337/ETY	Tämä direktiivi
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
7 artiklan 1 kohdan loppuosa	7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 2–5 kohta	7 artiklan 2–5 kohta
8 artikla	8 artikla
9 artiklan 1 kohdan johdantolause	9 artiklan 1 kohdan johdantolause
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta	9 artiklan 1 kohdan a alakohta
9 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta	9 artiklan 1 kohdan b alakohta
9 artiklan 1 kohdan kolmas luettelukohta	9 artiklan 1 kohdan c alakohta
9 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
10 artikla	10 artikla
10 a artiklan ensimmäinen kohta	11 artiklan 1 kohta
10 a artiklan toinen kohta	11 artiklan 2 kohta
10 a artiklan kolmas kohta	11 artiklan 3 kohta
10 a artiklan neljäs ja viides kohta	11 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
10 a artiklan kuudes kohta	11 artiklan 5 kohta
11 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
11 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohta	—
11 artiklan 4 kohta	12 artiklan 3 kohta
12 artiklan 1 kohta	—
12 artiklan 2 kohta	13 artikla
—	14 artikla
—	15 artikla
14 artikla	16 artikla
Liite I, 1 kohta	Liite I, 1 kohta
Liite I, toisen kohdan ensimmäinen luettelukohta	Liite I, 2 kohdan a alakohta
Liite I, toisen kohdan toinen luettelukohta	Liite I, 2 kohdan b alakohta
Liite I, 3 kohdan a alakohta	Liite I, 3 kohdan a alakohta
Liite I, 3 kohdan b alakohdan johdantolause	Liite I, 3 kohdan b alakohdan johdantolause
Liite I, 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen luettelukohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan i alakohta
Liite I, 3 kohdan b alakohdan toinen luettelukohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan ii alakohta
Liite I, 3 kohdan b alakohdan kolmas luettelukohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan iii alakohta
Liite I, 3 kohdan b alakohdan neljäs luettelukohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan iv alakohta
Liite I, 3 kohdan b alakohdan viides luettelukohta	Liite I, 3 kohdan b alakohdan v alakohta
Liite I, 4 kohdan ensimmäinen luettelukohta	Liite I, 4 kohdan a alakohta

Direktiivi 85/337/ETY	Tämä direktiivi
Liite I, 4 kohdan toinen luetelmakohta	Liite I, 4 kohdan b alakohta
Liite I, 5 kohta	Liite I, 5 kohta
Liite I, 6 kohdan johdantolause	Liite I, 6 kohdan johdantolause
Liite I, 6 kohdan i alakohta	Liite I, 6 kohdan a alakohta
Liite I, 6 kohdan ii alakohta	Liite I, 6 kohdan b alakohta
Liite I, 6 kohdan iii alakohta	Liite I, 6 kohdan c alakohta
Liite I, 6 kohdan iv alakohta	Liite I, 6 kohdan d alakohta
Liite I, 6 kohdan v alakohta	Liite I, 6 kohdan e alakohta
Liite I, 6 kohdan vi alakohta	Liite I, 6 kohdan f alakohta
Liite I, 7–15 kohta	Liite I, 7–15 kohta
Liite I, 16 kohdan johdantolause	Liite I, 16 kohdan johdantolause
Liite I, 16 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite I, 16 kohdan a alakohta
Liite I, 16 kohdan toinen luetelmakohta	Liite I, 16 kohdan b alakohta
Liite I, 17–21 kohta	Liite I, 17–21 kohta
Liite I, 22 kohta	Liite I, 24 kohta
Liite I, 23 kohta	Liite I, 22 kohta
Liite I, 24 kohta	Liite I, 23 kohta
Liite II, 1 kohta	Liite II, 1 kohta
Liite II, 2 kohdan a, b ja c alakohta	Liite II, 2 kohdan a, b ja c alakohta
Liite II, 2 kohdan d alakohdan johdantolause	Liite II, 2 kohdan d alakohdan johdantolause
Liite II, 2 kohdan d alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite II, 2 kohdan d alakohdan i alakohta
Liite II, 2 kohdan d alakohdan toinen luetelmakohta	Liite II, 2 kohdan d alakohdan ii alakohta
Liite II, 2 kohdan d alakohdan kolmannen luetelmakohdan alkuosa	Liite II, 2 kohdan d alakohdan iii alakohta
Liite II, 2 kohdan d alakohdan kolmannen luetelmakohdan loppuosa	Liite II, 2 kohdan d alakohdan loppuosa
Liite II, 2 kohdan e alakohta	Liite II, 2 kohdan e alakohta
Liite II, 2 kohdat 3–12	Liite II, 2 kohdat 3–12
Liite II, 13 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite II, 13 kohdan a alakohta
Liite II, 13 kohdan toinen luetelmakohta	Liite II, 13 kohdan b alakohta
Liite III, 1 kohdan johdantolause	Liite III, 1 kohdan johdantolause
Liite III, 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite III, 1 kohdan a alakohta
Liite III, 1 kohdan toinen luetelmakohta	Liite III, 1 kohdan b alakohta
Liite III, 1 kohdan kolmas luetelmakohta	Liite III, 1 kohdan c alakohta
Liite III, 1 kohdan neljäs luetelmakohta	Liite III, 1 kohdan d alakohta
Liite III, 1 kohdan viides luetelmakohta	Liite III, 1 kohdan e alakohta
Liite III, 1 kohdan kuudes luetelmakohta	Liite III, 1 kohdan f alakohta
Liite III, 2 kohdan johdantolause	Liite III, 2 kohdan johdantolause

Direktiivi 85/337/ETY	Tämä direktiivi
Liite III, 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite III, 2 kohdan a alakohta
Liite III, 2 kohdan toinen luetelmakohta	Liite III, 2 kohdan b alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan johdantolause	Liite III, 2 kohdan c alakohdan johdantolause
Liite III, 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan a alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan i alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan b alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan ii alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan c alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan iii alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan d alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan iv alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan e alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan v alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan f alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan vi alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan g alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan vii alakohta
Liite III, 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan h alakohta	Liite III, 2 kohdan c alakohdan viii alakohta
Liite III, 3 kohdan johdantokappale	Liite III, 3 kohdan johdantokappale
Liite III, 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite III, 3 kohdan a alakohta
Liite III, 3 kohdan toinen luetelmakohta	Liite III, 3 kohdan b alakohta
Liite III, 3 kohdan kolmas luetelmakohta	Liite III, 3 kohdan c alakohta
Liite III, 3 kohdan neljäs luetelmakohta	Liite III, 3 kohdan d alakohta
Liite III, 3 kohdan viides luetelmakohta	Liite III, 3 kohdan e alakohta
Liite IV, 1 kohdan johdantolause	Liite IV, 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
Liite IV, 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite IV, 1 kohdan a alakohta
Liite IV, 1 kohdan toinen luetelmakohta	Liite IV, 1 kohdan b alakohta
Liite IV, 1 kohdan kolmas luetelmakohta	Liite IV, 1 kohdan c alakohta
Liite IV, 2 ja 3 kohta	Liite IV, 2 ja 3 kohta
Liite IV, 4 kohdan johdantokappale	Liite IV, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
Liite IV, 4 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	Liite IV, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
Liite IV, 4 kohdan toinen luetelmakohta	Liite IV, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
Liite IV, 4 kohdan kolmas luetelmakohta	Liite IV, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta
Liite IV, 4 kohdan loppuosa	Liite IV, 5 kohta
Liite IV, 5 kohta	Liite IV, 6 kohta
Liite IV, 6 kohta	Liite IV, 7 kohta
Liite IV, 7 kohta	Liite IV, 8 kohta
—	Liite V
—	Liite VI